

Predrag Lasica Namigusa

Vetar pravi carolije
Suma pjeva pesmice
Daj podigni joj haljinu
Oci postaju grabezljive

Mladost cu da potrosim
Da njen zivot bude moj
Dacu dvaest godina
Da osamdeset budem s njom

NJENE OCI TO JE DAR
NJENE USNE MOJ SU SPAS
JOS DA JOJ BLUZU POCEPAM
PA DA SUTRA BUDEM STAR

NJENO LICE TO JE NESTO
NJEN KARMIN VATROM ZAPALJEN
DA ME BOGDO PRIMETI
VOLETI JE NE BI PRESTO

Vreme zuri , sat je kvaran
Ta mala mi namiguje
Kao dete pocrvenim
O Koliko je zelim

Za mene je noc drama
Uopste mi se ne spava
Po glavi mi se mota
..." O da li je sama"

Svako jutro mi je muka

I boli me glava od brige
ta mala mi namiguje
pa mi osmeh stigne